

hentet Forbilledet fra England, thi der var Hesterationering meget indviklet. Nej, jeg har heller ikke sagt noget, der kunde give det ærede Medlem Anledning til at opfatte mine Ord saaledes. Vi har indrettet vore Rationeringsregler med danske Forhold for Øje, ud fra et Ønske om at gøre dem saa lidt indviklede som muligt. Naar jeg oplæste disse indviklede Bestemmelser, var det, fordi der har lydt visse Røster, der altid fremhæver, at de Bestemmelser, der gives til Regulering af vore Samfundsforhold, har deres Oprindelse eet bestemt Sted. Deroverfor var det, jeg paaviste, at saadanne findes overalt i Verden.

Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) sagde paa ny, at ved at erkende, at Flæsket skulde betales med 10 Gange Kornværdien, havde man erkendt, at den tidligere Pris paa Flæsket var forkert. Jeg beder det ærede Medlem huske sig om et Øjeblik; og jeg vil da spørge, om han ikke erindrer, at han selv i Landbrugsudvalget i Fjor var med til at fastsætte Flæskeprisen til $7\frac{1}{2}$ Gange Kornværdien. Naar det ærede Medlem har tænkt sig om, vil han erindre, at dette var Tilfældet. I Fjor erkendte han, at det, man skulde bruge som Norm var $7\frac{1}{2}$ Gange, og det brugtes. Nu regnes der 10 Gange Kornværdien. Ja, nu er Forholdene nemlig ændrede, for det første med Hensyn til hele Slagterivirksomhedens Kaar — enhver kan sige sig selv, at naar Virksomheden formindskes ned til $\frac{1}{5}$ af den fulde, bliver Produktionsomkostningerne overmaade store forholdsvis —, og dernæst ved selve Lovforslagets Hensigt, som er paa særlig Maade at holde en ganske lille Produktion oppe til særlig lønnende Priser.

Det ærede Medlem sagde, at Lovforslaget og jeg vilde fastholde Skellet mellem Kartoffeldyrkerne. Hvad Lovforslaget tilsigter, er ikke at indføre noget Skel, men at tilbyde en bestemt Art af Kartoffeldyrkning i Kontrakt med Staten til visse bestemte Landbrugere. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem kan anføre noget som helst til Gunst for, at Staten skulde betale 300 Kr. i Præmie for Dyrkning af Kartoffler paa store Landbrug. Hvis de store Landbrugere skulde ønske at dyrke Kartoffler, kan de gøre det og saa sælge dem til de Priser, de har Adgang til at faa, eller anvende dem i det Øjemed, de selv ønsker — Kartoffler kan jo anvendes i Fodringens Tjeneste. Det, som Lovforslaget tilsigter, er at yde en særlig Godtgørelse og Opmuntring til de mindre Landbrugere for paa den Maade at byde dem en særlig lønnende Dyrkning til Afløsning af Virksomheder, som de tid-

ligere har haft, men som de nu maa give Afkald paa.

Naar det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) fremhæver, at vi ikke behøver saa meget Korn til Hjemmeforbruget, siden vi i Aar kan komme igennem med $5\frac{1}{2}$ Mill. hkg — saaledes forstod jeg det ærede Medlem — saa tror jeg, at det ærede Medlem fra sin Virksomhed i Ernæringsraadet ved, for det første, at man regner med mere end $5\frac{1}{2}$ Mill., og dernæst, at man i Aar har maattet anvende Reserver fra foregaaende Aar, som der ikke kan regnes med ved Overgangen fra indeværende Aar til næste Aar. Jeg antager ogsaa, at det er derfor, man fra alle Sider er enedes om, at $7\frac{1}{2}$ Mill. var det mindste, der kunde være Tale om til Brug her i Landet.

Det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) paatog sig her at føre Bevis for det, som jeg syntes det var ønskeligt at faa gjort til Genstand for Diskussion, nemlig hvorvidt hans Kombination af de to Lovforslag kombinerede de gode eller de daarlige Sider af Forslagene, og han anførte noget, som jeg antager ærede Medlemmer vil tillægge nogen Vægt. Vi kan jo saa i Udvalget fortsætte Overvejelserne herom. Men jeg er stadig tilbøjelig til at tro, at der med Hensyn til selve den oprindelige Fordeling ogsaa paa Amtsraadskredsene vil vise sig at være betydelige Mangler ved det af det ærede Medlem fra Sæby her saa stærkt defenderede Forslag. Mange af det ærede Medlem fra Sæbys Meningsfæller i nærmere eller snævrere Forstand har jo ogsaa taget Ordet for at blive paa Lovforslagets Grundlag.

Naar det ærede Medlem fra Sæby nu i Dag saa stærkt fremhæver, at der i hele Landbruget vil være en Uvillie overfor dette Lovforslag, er det vel den samme Forveksling, som det ærede Medlem stadig gør sig skyldig i. Og lad nu ikke det ærede Medlem være for vis paa, at han ved at kalde paa denne Uvillie ogsaa kan faa den til at give Genklang. Det ærede Medlem sagde i Gaar, at der stod stærke Kræfter bag det Forslag, han defenderede. Naa, det er vel ogsaa stærke Kræfter, der staar bag det Lovforslag, som Regeringen har fremsat. Jeg har ikke ønsket at tale om, hvilke Kræfter der stod bag det ene eller det andet Forslag, og ønsker ikke at kalde til Kamp mellem disse Kræfter. Jeg ønsker, at det, der skal ske nu i Rigsdagen — og det vil forhaabentlig ogsaa ske — er, at der foregaar et Samarbejde mellem de forskellige Anskuelser, som kan føre til et enigt Resultat. Men saa tror jeg, at det